

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 37.007/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 20 april 2004 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot bepaling van de nadere regels voor het planologisch attest", heeft op 13 mei 2004 het volgende advies gegeven:

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe om, ter uitvoering van artikel 145ter, § 1, vijfde en elfde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de nadere regels voor de aanvraag, de ontvankelijkheid, de beoordeling en de behandeling van het planologisch attest te bepalen. Het ontwerp is een herwerking van het besluit van 13 december 2002 met hetzelfde opschrift, dat door artikel 10 van het ontwerp zal worden opgeheven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

Aangezien in het geval een beroep wordt gedaan op artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om het advies te vragen binnen een termijn van dertig kalenderdagen, geen motivering vereist is, dient het vierde lid van de aanhef te worden geschrapt.

Artikel 2

1. Luidens artikel 2, § 1, 2°, van het ontwerp moet het aanvraagdossier bestaan uit, onder meer, een eensluidend verklaard uittreksel uit het kadastraal plan. Deze bepaling strookt niet met de beleidskeuze die ten grondslag ligt aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot afschaffing van de verplichting tot het voorleggen van een eensluidend verklaard afschrift, waarover de Raad van State, afdeling wetgeving, op 30 maart 2004 het advies 36.756/3 heeft gegeven. De stellers van het ontwerp zullen moeten nagaan of, gelet op die beleidskeuze, het ontwerp op dit punt niet moet worden aangepast.

2. In de inleidende zin van artikel 2, § 2, van het ontwerp wordt ten onrechte verwezen naar "artikel 145ter, derde lid". Er dient te worden gerefereerd aan "artikel 145ter, § 1, derde lid".

.../...

Artikel 3

In artikel 3, 2°, van het ontwerp dient te worden geschreven: "... of ze kan de beslissing expliciet vermelden in het verslag ...".

Artikel 5

Uit artikel 145ter, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 blijkt dat het planologisch attest een document is dat aangeeft of een bestaand bedrijf al dan niet behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is; in het geval van behoud, worden de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn meegedeeld. Daaruit volgt dat het decreet slechts twee mogelijkheden biedt:

- ofwel geeft het attest aan dat een bestaand bedrijf niet behouden kan blijven op de plaats waar het gevestigd is;
- ofwel geeft het aan dat het bedrijf op die plaats wél behouden kan blijven en in dat geval worden tevens de ontwikkelingsmogelijkheden meegedeeld ⁽¹⁾.

De stellers van het ontwerp lijken echter uit te gaan van de mogelijkheid om een (gedeeltelijk) positief planologisch attest af te geven ingeval het een bestaand bedrijf betreft dat niet als dusdanig behouden kan blijven op zijn vestigingsplaats (zie artikel 5, § 2, derde lid, van het ontwerp). Omgekeerd wordt in artikel 5, § 2, vierde lid, van het ontwerp, een negatief planologisch attest verbonden met het geval dat het bedrijf behouden kan blijven op de plaats waar het gevestigd is, zij het onder strenge voorwaarden. Een en ander wordt bevestigd door de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering.

⁽¹⁾ Uit een gunstig planologisch attest moet een planologisch initiatief voortvloeien (zie artikel 145ter, § 3, van het decreet van 18 mei 1999), doch dit verplicht de overheid niet tot een definitieve bestemmingswijziging. Het gaat om een middelenverbintenis, niet om een resultaatsverbintenis (T. DE WAELE, "De zomerdecreten inzake de zonevreemde gebouwen" in *Gandius Actueel VIII*, Mechelen, Kluwer-Story Scientia, 2003, 230).

Aldus lijkt de benadering van de stellers van het ontwerp in de eerste plaats te zijn ingegeven door de overweging dat een gedeeltelijk positief planologisch attest een informatief document is, dat een middelenverbintenis vanwege de overheid inhoudt om ruimtelijke plannen te maken om de verdere ontwikkeling van het bedrijf toe te laten. Vanuit deze invalshoek, en aangezien het gedeeltelijk positief planologisch attest het bedrijf toelaat om zijn investeringen te plannen, is er volgens de gemachtigde geen bezwaar dat de overheid zou opleggen dat belangrijke delen van de bestaande toestand niet behouden kunnen blijven.

Deze opvatting vindt echter geen steun in de tekst van artikel 145ter van het decreet van 18 mei 1999. Artikel 5 van het ontwerp dient bijgevolg grondig te worden herdacht.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME